

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 24 JANUARI 2013

7e KAMER

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - bijdragen werkgevers
tegensprekelijk overeenkomstig art. 747, § 2, Ger. W.
definitief

in de zaak:

1. RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, K.B.O. 0206.731.645,
openbare instelling, met zetel te 1060 BRUSSEL, Victor Hortaplein, 11,
appellant, vertegenwoordigd door mr. DE KERPEL S. loco mr.
DERVEAUX Pieter, advocaat te 1930 ZAVENTEM, Parklaan 54

tegen:

1. DEUFOL PACKAGING TIENEN NV, K.B.O. 0450.161.360, met
maatschappelijke zetel te 3300 TIENEN, Industriepark 16 III, eerste
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. DEVILLE Guido, advocaat te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3,

2. ABVV METAAL, met maatschappelijke zetel te 1000 BRUSSEL, Jacob
Jordaenstraat 17, tweede geïntimeerde, die niet verschijnt, noch wordt
vertegenwoordigd,

3. CENTRALE DER METAALINDUSTRIE VLAAMS BRABANT, met
zetel te 1800 VILVOORDE, Mechelsestraat 17, derde geïntimeerde,

4. B O
vierde geïntimeerde,

5. N C
vijfde geïntimeerde,

6. CENTRALE DER METAALINDUSTRIE VAN BELGIE, met
maatschappelijke zetel te 1000 BRUSSEL, Jacob Jordaenstraat 17,
zesde geïntimeerde,

7. FEDERATIE DER METAALBEWERKERS AFD. VLAAMS-BRABANT; FEDERATIE METAALINDUSTRIE VL-BRABANT, 1800 VILVOORDE, Mechelsestraat 6, zevende geïntimeerde,

die allen mr. VERMOORTELE Annick, advocaat te 1540 HERNE, Ekkelenberg 36, als raadsman hebben, die niet verschijnt.

***
*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 20-06-2011 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 27e kamer (A.R. 7105/09),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 8 augustus 2011,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

***
*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 18 oktober 2012, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op de openbare terechtzitting van 15 november 2012. Wegens de complexiteit van de zaak, werd de uitspraak ten slotte verdaagd op heden.

***
*

I. FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN.

Deufol Packaging Tienen (hierna DPT genoemd) is een firma die zich bezig houdt met diverse activiteiten waaronder de verpakking van goederen die door andere ondernemingen worden geproduceerd.

Er worden meer dan 100 arbeiders en een dertigtal bedienden tewerkgesteld.

DPT ressorteerde onder PC 100 (Aanvullend Paritair Comité voor de arbeiders) en het PC 218 (aanvullend Paritair Comité voor de bedienden tot op het ogenblik dat vanaf 2006 zowel de Algemene Directie Collectieve Arbeidsbetrekkingen als de Algemene Directie Toezicht op de Sociale Wetten talloze tegenstrijdige verslagen en adviezen of voorstellen van adviezen opstelden.

Samenvattend kwamen deze overheidsdiensten tot volgende vaststellingen:

DPT baat een industriële onderneming uit te Tienen. Er worden meer dan 100 arbeiders en een dertigtal bedienden tewerkgesteld. De voornaamste activiteit (meer dan 90 % van de omzet) bestaat in het verpakken van ruitenwissers en onderdelen in opdracht van de fabrikant (de nv Robert Bosch).

De vennootschap ging er steeds van uit dat zij ressorteerde onder:
- het PC 100 (aanvullend paritair comité voor de arbeiders),
- en het PC 218 (aanvullend paritair comité voor de bedienden).

Vanaf 2006 heeft de "Algemene Directie Toezicht op de sociale wetten" van de FOD werkgelegenheid, arbeid en sociaal overleg meerdere keren een onderzoek in het bedrijf gevoerd met het oog op de bepaling van het bevoegd paritair comité.

Bijzonder aan deze zaak is dat de inspecteurs in hun *voorstel* van advies en ook de "Algemene Directie Collectieve Arbeidsbetrekkingen" van de FOD werkgelegenheid, arbeid en sociaal overleg, die bevoegd is om het advies te geven, meerdere keren tot een andere conclusie kwamen over de bevoegde paritaire comités.

Samengevat kwamen deze overheidsdiensten tot de volgende conclusies:

1)

Voorstel tot advies van de sociaal inspecteur van 13 november 2006 :
Aanvullend Paritair Comité voor de Werklieden (PC nr. 100),
Aanvullend Nationaal Paritair Comité voor de Bedienden (PC nr. 218),
Advies van 25 juni 2007 van de Algemene Directie Collectieve Arbeidsbetrekkingen (hierna genoemd " DCA"):
Paritair Comité voor het Vervoer en de Logistiek voor de Werklieden (PC nr. 140),
Paritair Comité voor de Bedienden uit de Internationale Handel, het Vervoer en de Logistiek voor de Bedienden (PC nr. 226).

De DCA verwees naar het feit dat inmiddels het Koninklijk Besluit van 7 mei 2007 het de bevoegdheidsomschrijving in het Koninklijk Besluit van 13 maart 1973 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor het Vervoer en in het Koninklijk Besluit van 6 april 1995 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de bedienden uit de Internationale Handel, het Vervoer en de aan verwante bedrijfstakken heeft gewijzigd (B.S.31 mei 2007).

DPT tekende tegen dit advies bezwaar aan bij uitvoerige aangetekende brief van 14 augustus 2007, verder toegelicht in een brief van op 12 september 2007. Hierop liet de DCA een bijkomend onderzoek uitvoeren.

2)

Op 29 oktober 2007 stelde de sociaal inspecteur een bijkomend verslag op. Hij sloot PC 140 en 226 uit, omdat volgens hem niet alleen logistieke activiteiten gebeurden maar ook nieuwe afgewerkte producten werden voortgebracht. Hij sloot ook PC 149 en 218 uit omdat de onderneming op geen enkel ogenblik de in te pakken en afgewerkte producten bezat en het dus niet zou gaan om een handelsactiviteit.

Voorstel tot advies van de sociaal inspecteur: PC 111 en het PC 209 .
De DCA adviseerde op 15 april 2008 :
voor de arbeiders het Paritair Comité voor de Metaal-, Machine- en Elektrische bouw (PC nr. 111),
voor de bedienden het Paritair Comité voor de Bedienden der Metaalfabrikatennijverheid (P.C. nr. 209).

Bij uitvoerig aangetekende brief van 29 april 2008 heeft eiseres tegen dit tweede

advies bezwaar aangetekend Op 7 mei 2008 heeft de DCA om een aanvullend onderzoek gevraagd.

3)

Op 20 augustus 2008 heeft de sociaal inspecteur een bijkomend verslag opgesteld met volgend voorstel tot advies:

Paritair Comité nr. 111 voor Werklieden,

Paritair Comité nr. 209 voor de Bedienden,

Op 30 januari 2009 gaf de DCA als advies:

Voor de arbeiders, het Paritair Comité voor het Vervoer en de Logistiek (P.C.nr. 140),

Voor de bedienden, het Paritair Comité voor de Bedienden uit de Internationale Handel, het Vervoer en de Logistiek (PC nr. 226).

Bij brief van 27 maart 2009 heeft de RSZ op grond van het advies van 30 januari 2009 van de DCA beslist dat eisende partij vanaf 1 januari 2009 ressorteerde : onder het Paritair Comité 140 voor de Arbeiders (categorie 083 voor het machinaal verpakken van ruitenwischerbladen en hun bij horigheden), het Paritair Comité 226 voor de Bedienden.

Deze beslissing had tot gevolg dat eisende partij vanaf 1 januari 2009 de speciale bijdrage bestemd voor het "Sociaal Fonds voor het Goederenvervoer en aanverwante activiteiten voor rekening van derden", verschuldigd voor de arbeiders, diende te betalen. Het is tegen deze beslissing die eiseres betwistte met de dagvaarding van 29 april 2009.

Na de dagvaarding heeft de Algemene Directie Toezicht op de sociale wetten op 29 juni 2010 een nieuw verslag opgesteld met als voorstel tot advies:

Voor de arbeiders :

Het aanvullend paritair comité voor de werklieden (P.C. 100) vanaf 14.06.1993,

Het paritair comité voor de scheikundige nijverheid (P.C. 116) vanaf 15.12.2008 voor de ANL-activiteit.

Voor de bedienden het aanvullend nationaal paritair comité voor de bedienden (P.C 218).

Inmiddels had de RSZ in een brief van 18 mei 2009 en vervolgens in conclusies ermee ingestemd om haar beslissing voorlopig op te schorten in afwachting van een definitieve gerechtelijke beslissing.

De oorspronkelijke vordering van DPT, ingeleid bij dagvaarding van 29 april 2009, strekte er toe:

- te zeggen voor recht dat DPT ressorteert onder het Aanvullend Paritair Comité voor de Werklieden (Paritair Comité nr. 100) voor haar werklieden en het Aanvullend Nationaal Paritair Comité voor de Bedienden (Paritair Comité nr. 218) voor haar bedienden;

De beslissing van de RSZ om DPT met ingang van 01.01.2009 in te schrijven onder de werkgevers categorie 083 nietigt e verklaren en de RSZ te bevelen DPT met terugwerkende kracht opnieuw in te schrijven onder de werkgeverscategorie 010,

akte te verlenen van het akkoord van de RSZ dat DPT haar trimesteriële aangiften verder indient onder de werkgeverscategorie 010 zolang de vordering van DPT niet ongegrond is,

verklaard door een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is getreden, en bij gebreke daarvan, het tussen te komen vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, niettegenstaande alle verhaal, zonder verplichting t o t borgstelling en met uitsluiting van het recht o m t e kantonneren,
de RSZ en de vrijwillig tussenkomende partijen te veroordelen tot de kosten van het geding, welke in hoofde van DPT voorlopig worden begroot op 1.281,59 € per partij, met dien verstande dat de vrijwillig tussenkomende partijen als één partij worden beschouwd.

De oorspronkelijke vordering, van de tussenkomende partijen in eerste aanleg strekte er toe:

in hoofdorde:

- de initiële vordering van DPT ongegrond t e verklaren;
- akte te verlenen van de vordering in vrijwillige tussenkomst, ingesteld bij conclusie, van de Centrale der Metaalindustrie van België en van de Federatie van Metaalbewerkeren afdeling Vlaams Brabant;
- te zeggen voor recht dat concludante ressorteert onder het Paritair Comité voor de metaal-, machine- en elektrische bouw (Paritair Comité nr. 111) voor haar werklieden en onder het Paritair Comité voor de Bedienden van de Metaalfabrikaten nijverheid (Paritair Comité nr. 209) voor haar bedienden,
- de beslissing van de R.S.Z. om concludante met ingang van 01.01.2009 in te schrijven onder de werkgeverscategorie 083 nietig te verklaren en de RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID te bevelen concludante in te schrijven onder de werkgeverscategorie voor het Paritair C o m i t é nr. 111,
- concludante te veroordelen t o t de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.200,00 €.

in ondergeschikte orde;

- de door de tussenkomende partijen te betalen rechtsplegingsvergoeding te beperken tot één rechtplegingsvergoeding van 1.200,00 € voor alle tussenkomende partijen.

II. HET BESTREDEN VONNIS

Bii vonnis van 20.06.2010 verklaarde de 27ste kamer van de arbeidsrechtbank te Brussel,

. de vordering van DPT gegrond te verklaren, de *vorderingen* van sommige tussenkomende partijen onontvankelijk te verklaren en de vordering van de andere tussenkomende partijen ongegrond.

De arbeidsrechtbank:

zegde voor recht dat concludante ressorteert onder het Aanvullend Paritair Comité voor de Werklieden (Paritair Comité nr. 100) voor haar werklieden en onder het Aanvullend Nationaal Paritair Comité voor de Bedienden (Paritair Comité nr. 218) voor haar bedienden,

- vernietigde de beslissing van de RSZ om:

concludante met ingang van 01.01.2009 in t e schrijven onder de werkgeverscategorie 083 en beval de RSZ om concludante met terugwerkende kracht opnieuw in te schrijven onder de werkgeverscategorie 010,

- verleende akte van het akkoord van de RSZ dat concludante de trimesteriële aangiften verder indient onder de werkgeverscategorie 010 zolang de vordering van concludante niet ongegrond is,
verklaard door een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is getreden,

-verklaarde de vordering t o t vrijwillige tussenkomst van de CENTRALE DER METAALINDUSTRIE VAN BELGIE, het A B W METAAL, mevrouw O B en Mevrouw C N ontvankelijk, doch ongegrond;

-verklaarde de vordering t o t vrijwillige tussenkomst van de CMB CENTRALE DER METAALINDUSTRIE VLAAMS-BRABANT, de FEDERATIE DER METAALBEWERKERS VLAAMS-BRABANT / FEDERATIE DER METAALINDUSTRIE VLAAMS-BRABANT onontvankelijk.

-veroordeelde de RSZ en de tussenkomende partijen tot de kosten van het geding, waarbij de RSZ aan concludante de dagvaardingskosten ten bedrage van 81,59 € en een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 1.200 € dient te betalen en de tussenkomende partijen aan concludante een bedrag van 1.200 € dienen te betalen.

III. BERUSTING IN HET BESTREDEN VONNIS

De tussenkomende partijen hebben zonder het Hof hiervan in kennis te stellen en volgens de beweringen van geïntimeerde, bij monde van hun raadsman, laten weten dat zij berusten in het vonnis van 20.06.2011 van de 27^e kamer van de arbeidsrechtbank te Brussel.

IV. VOORWERP VAN HET HOGER BEROEP EN BEROEPSGRIEVEN

Het hoger beroep van de RSZ strekt ertoe het vonnis *a quo* te horen hervormen en het arbeidshof, opnieuw recht doende, de initiële vordering van DPT te horen afwijzen en deze te horen veroordelen tot de kosten van de beide instanties, rechtsplegingvergoedingen inbegrepen.

De RSZ gaat ervan uit dat de onderneming één economische activiteit uitoefent in het kader waarvan verschillende bedrijfsfuncties of deelactiviteiten worden uitgeoefend die samensmelten tot de uitoefening van één ondernemingsactiviteit. De ondernemersactiviteit is verpakking en de andere activiteiten zijn daar slechts bedrijfsfuncties van.

Er bestaat een onderscheid tussen de voorstellen van advies van de inspectie sociale wetten en de adviezen die door de terzake bevoegde Algemene Directie Collectieve Arbeidsbetrekkingen worden gegeven.

De ondernemingsactiviteit van DPT valt onder verpakking en dus onder het PC 140 vervoer en logistiek en 226 voor de bedienden (internationale handel, vervoer en logistiek).

Bij de machinale verpakkingsactiviteiten wordt niets gemonteerd of geassembleerd. De visuele controle of andere handelingen zijn beperkte bedrijfshandelingen die niet determinerend zijn voor de vaststelling van de ondernemingsactiviteit.

V. TEN GRONDE

A. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Er wordt geen betekenisakte voorgelegd van het bestreden vonnis zodanig dat het hoger beroep tijdig werd ingeleid en bijgevolg ontvankelijk is.

B. TEN GRONDE

1. Wat de feiten betreft verwijst het Hof naar deze die aangehaald worden in het bestreden vonnis en ondermeer het laatste onderzoeksrapport van 29 juni 2010 opgesteld door mevr. V

Er bestaat geen betwisting over het feit dat de betrokken arbeiders regelmatig in de andere activiteiten van de onderneming worden tewerkgesteld.

2. Artikel 35 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de PC zegt dat de Koning bepaalt welke personen, bedrijfstak of ondernemingen tot het ressort van elk comité behoren. Het ressort van een paritair comité wordt in beginsel bepaald door de hoofdactiviteit van de betrokken onderneming, tenzij een ander criterium werd vooropgesteld in het oprichtingsbesluit. (Cass. 22.12.2003, 14.05.2007 en 18.01.2010 op www.juridat.be).

De algemene regel dat er slechts 1 Paritair Comité bevoegd is voor een onderneming blijft van toepassing, evenals de regel dat de bijzaak de hoofdzaak volgt.

Artikel 1, § 1, v a n het oprichtingsbesluit van het Paritair Comité nr. 140 (K.B. van 13.03.1973 en de latere wijzigingen), luidt als volgt:

"Er wordt een paritair comité opgericht, genaamd "Paritair Comité voor het vervoer en de logistiek", dat bevoegd is voor de werknemers die hoofdzakelijk handenarbeid verrichten en hun werkgevers, te weten:

1. alle ondernemingen voor wegvervoer voor rekening van derden; de autobussen en autocars met uitzondering van stadsautobussen; de taxi's; de verhuisondernemingen en elk ander vervoer zowel met paarden als met motorrijtuigen voor rekening van derden.

Het Paritair Comité voor het vervoer en de logistiek is niet bevoegd voor vervoerondernemingen voor rekening van derden die vallen onder de bevoegdheid van het Paritair Comité voor de petroleumnijverheid en -handel, het Paritair Comité voor het bouwbedrijf het Paritair Comité voor de handel in brandstoffen, het Paritair Comité voor de bewakings- en/of toezichtsdiensten en het Paritair Comité voor het stads- en streekvervoer.

2. Ondernemingen die voor rekening van derden uitsluitend logistieke activiteiten uitoefenen .

Onder logistieke activiteiten wordt verstaan : ontvangst, opslag, weging, verpakking, etikettering, voorbereiding van bestellingen, beheer van voorraden of verzending van grondstoffen, goederen of producten in de verschillende stadia van hun economische cyclus, zonder dat er nieuwe halfafgewerkte of afgewerkte grondstoffen, goederen of producten worden voortgebracht. Onder voor rekening van derden wordt verstaan : het uitvoeren van logistieke activiteiten voor andere natuurlijke of rechtspersonen en onder voorwaarde dat de ondernemingen die voor rekening van derden logistieke activiteiten uitoefenen op geen enkel ogenblik eigenaar van de betrokken grondstoffen, goederen of producten worden. "

Artikel 1, § 1, van het oprichtingsbesluit van het Paritair Comité nr. 226 (K.B. van 06.04.1995) bepaalt weliswaar:

*"Er wordt een paritair comité opgericht, genaamd "Paritair Comité voor de bedienden uit de internationale handel, het vervoer en de logistiek", dat bevoegd is voor de werknemers die hoofdzakelijk hoofdarbeid verrichten en hun werkgevers, waarvan de ondernemingen **door hun hoofdzakelijke activiteiten** behoren tot:*

1. de bedrijfstakken van de internationale handel, het vervoer voor rekening van derden, de tussenpersonen in het vervoer en de met deze bedrijfstakken aanverwante dienstverlening;

2. de bedrijfstak van de havens, ongeacht of deze ondernemingen zijn gevestigd binnen of buiten de havengebieden zoals vastgelegd in het ressort van het Paritair Comité voor het havenbedrijf;

*3. de bedrijfstak van de ondernemingen die, zowel binnen als buiten de havengebieden, voor rekening van derden **uitsluitend logistieke activiteiten** uitoefenen.*

Onder logistieke activiteiten wordt verstaan: ontvangst, opslag, weging, verpakking, etikettering, voorbereiding van bestellingen, beheer van voorraden of verzending van grondstoffen, goederen of producten in de verschillende stadia van hun economische cyclus, zonder dat er nieuwe halfafgewerkte of afgewerkte grondstoffen, goederen of producten worden voortgebracht.

Onder voor rekening van derden wordt verstaan: het uitvoeren van logistieke activiteiten voor andere natuurlijke of rechtspersonen en onder voorwaarde dat de ondernemingen die voor rekening van derden logistieke activiteiten uitoefenen op geen enkel ogenblik eigenaar van de betrokken grondstoffen, goederen of producten worden."

3. Het Hof meent dat in het PC 140, naar analogie met het PC 226 waar in artikel 1.1 over "*hoofdzakelijke activiteiten*" wordt gesproken en in § 2 over "*uitsluitend logistieke activiteiten*" en waar het PC 140 in haar artikel 1.1 stilzwijgend blijft en alleen in § 2 "*uitsluitend logistieke activiteiten*" worden vermeld, dat de algemene regel nl. de hoofdactiviteit of de ondernemingsactiviteit als criterium van toepassing blijft en dat het PC 140 van toepassing is op ondernemingen wiens ondernemingsactiviteit of hoofdactiviteit is uitsluitend logistieke activiteiten uitoefenen.

Dit stemt overeen met de wil van de sociale partners, zoals gespecificeerd in PC 226.

Er anders over oordelen zou neerkomen op een volledige uitholling van het PC 140. Het zou dan volstaan voor een onderneming 1 activiteit uit te oefenen die geen verpakkingsactiviteit is (zoals voor DPT de activiteit van het manueel ineenklikken van wisselhandel en wisselarm of de activiteit sub 2 van punt 6) om niet tot PC 140 te behoren. Uiterst ondergeschikt is dit *in casu* ook het geval.

De hoofdactiviteit kan worden omschreven als de activiteit die het bestaan van de onderneming of de organisatie rechtvaardigt en die niet kan worden afgestoten zonder de aard van de onderneming te wijzigen.(vgl. BOCKSTEINS, BUYSSSENS "de afbakening van de bevoegdheden van de paritaire comités" in RIGAUX, Actuele problemen van het arbeidsrecht 3, Kluwer 1990, 148 ev nr 515.) In ondernemingen met meerdere economische activiteiten geldt het principe, bij vermenging van personeel dat de bijzaak de hoofdzaak volgt.

4. Naast de ondernemingsactiviteit, zijn er binnen de onderneming ook bedrijfsfuncties, waarmee de verschillende deelactiviteiten bedoeld worden waarvan de samensmelting leidt tot de uitoefening van de ondernemingsactiviteit. (zie BOCKSTEINS en BUYSSSENS in CAO recht pc 7.3/2, 743 e.v. en de daar aangehaalde

voorbeelden, zoals de spinnerij waarbij de aankoop van grondstoffen, de productie, de opslag, de leiding en administratie en het onderhoud van de gebouwen en het materieel bedrijfsfuncties zijn. (CAO recht, 744.)

Deze opgesomde bedrijfsfuncties staan ten dienste van de ondernemersactiviteit en zijn dus onderdeel van de ondernemingsactiviteit en door samensmelting leiden zij tot uitoefening van de ondernemingsactiviteit.

5. De terminologie om de bijzaak te onderscheiden is zeer verscheiden en men spreekt zowel over nevenactiviteiten, complementaire activiteiten, occasionele activiteiten. Ze hebben als gemeenschappelijke kenmerken dat zij niet de voornaamste activiteiten zijn, dat zij een laag tewerkstellingsvolume vertegenwoordigen en dat de frequentie waarmee ze worden uitgevoerd onregelmatig en /of laag zijn. (CAO recht op. cit., 761).

6. Er zijn **3 activiteiten** in de onderneming (zie onderzoeksverslag van mevrouw V die 3 activiteiten onderscheidt en beschrijft) en in orde van belangrijkheid met name: 1. het machinaal verpakken van wisserbladen en hun bijhorigheden evenals het manueel ineenklikken van wisserblad en wisserarm en manueel controleren en verpakken, 2. het machinaal aan mekaar zetten van een kartonnen voedselverpakking door middel van ultrasoon of hoge frequentie, 3. het ineenzetten van kartonnen displays en het vullen ervan met ingepakte wisbladen

7. De basisdiscussie betreft de vraag of deze 3 activiteiten dienen te worden aanzien als bedrijfsfuncties of als afzonderlijke ondernemingsactiviteiten.

Anders dan de RSZ meent het Hof dat de activiteiten *sub* 2. en 3. geen bedrijfsfuncties zijn, maar onderscheiden ondernemingsactiviteiten. Het zijn bijkomende ondernemingsactiviteiten, omdat ze niet ten dienste staan van het machinaal of manueel verpakken van wisserbladen, maar afzonderlijk en op zich bestaan. Zo zijn de door mevrouw V beschreven activiteiten – blz. 5 - van onderhoud gebouwen, onderhoud machines, onderhoud technische installaties, IT, administratie productie-ingenieur en –planners bedrijfsfuncties, omdat ze in dienst staan van de ondernemingsactiviteit en samengesmolten de uitoefening van de ondernemingsactiviteiten uitmaken.

8. Volgens het Hof zijn de activiteiten als 2. en 3. van punt 6 en diverse kwaliteitscontroles van buiging wisserblad, lakdikte, dikte nietstift of het aanbrengen van kunststofhulzen voor bepaalde automerken of de specifieke controles i.v.m. de productie van wisserbladen vanuit Roemenië, volwaardige nevenactiviteiten uitgevoerd met winsttoogmerk en geen bedrijfsfuncties om reden dat zij niet in dienst staan van de activiteit van machinaal of manueel verpakken van ruitenwissers, maar afzonderlijk kunnen worden uitgeoefend.

Het is evenmin moeilijk te betwisten dat het belangrijkste criterium om een onderscheid te maken tussen hoofd en bijzaak het tewerkstellingsvolume is, dat *in casu* de activiteit *sub* 1. is, nl. het machinaal verpakken van wisserbladen en hun bijhorigheden en het manueel ineenklikken van wisserblad en wisserarm en manueel controleren en verpakken, voor beide activiteiten ongeveer een gelijk aantal werknemers tewerkstelt (40 % van de tewerkstelling t.o.v. 52,8 % van de tewerkstelling en ook de omzet is gelijkwaardig belangrijk. (57,01 % tegenover 33,9%)

Het relevante criterium om tot het PC 140 te behoren is dat er geen half afgewerkt of afgewerkt product mag worden voortgebracht in het PC voor het vervoer.

Het PC 140 bepaalt nl. dat onder logistieke activiteiten wordt verstaan: verpakking, etikettering zonder dat er **nieuwe halfafgewerkte of afgewerkte producten** worden voortgebracht.

Het begrip nieuw afgewerkt product dient in zijn gebruikelijke betekenis te worden aanzien.(Cass. 27.04.1999, www.juridat.be). Nieuw betekent "*pas ontstaan pas gemaakt*"

Ook het Hof van Cassatie heeft in haar arrest van 15.12.2008 gesteld dat een gedeeltelijk afgewerkt "*een product is dat nog niet klaar is om aan de consument te worden aangeboden en die nog een bepaalde bewerking vereist alvorens ze verkoopbaar zijn*".

Een afgewerkt product is een eindproduct, bestemd voor de verkoop.

10. Dezelfde redenering dient te worden gehouden *in casu*. Door het machinaal samenvoegen van onderdeeljes op basis van stuklijsten uit meer dan 1200 onderdelen die los in aparte dozen worden geleverd en als dusdanig niet verkoopbaar zijn tot een verkoopverpakking met de noodzakelijke informatie op die verpakking om bruikbaar te zijn voor verkoop, ontstaat een nieuw afgewerkt product. Dit geldt des te meer voor het manueel in elkaar klikken, na kwaliteitscontrole van wisserarm en wisserblad met verkooplabel, waarbij een nieuw afgewerkt product ontstaat.

Zijn dus afgewerkte producten: zowel de machinaal als manueel samengevoegde onderdeeljes tot bepaalde voor bepaalde voertuigen alleen bestemde en verkoopbare wisserbladen-verpakkingen. Om deze reden kan men begrijpen waarom in andere materies een onderscheid wordt gemaakt tussen verkoopverpakking en verzend- of verzamelverpakking.

In dit geval zijn de samengevoegde onderdeeljes zoals kapjes, asjes, klemmen, samen met de wisserbladen, een ander product dat slechts een nieuw verkoopbaar product wordt als de juiste klemmetjes asjes en kapjes bij het juiste wisblad wordt gevoegd. Er wordt door de selectie van de machines van juiste onderdeeljes met overeenstemmend wisserblad en identificatielabel een nieuw afgewerkt product voortgebracht, zonder specifieke opleiding. Zowel het machinaal als manueel verpakken zodanig dat een ruitenwisser kan ontstaan (machinaal) of ontstaat (manueel), is een laatste fase van een productieproces of onderdeel van een verpakingsproces dat volledig zelfstandig kan bestaan, geen bijzondere opleiding of kennis vereist en apart op de markt verkrijgbaar is en verkocht wordt, waarbij een nieuw afgewerkt product ontstaat.

Het begrip verpakking wordt niet geschonden nu het relevante criterium het afgewerkt product is. Het is daartoe niet noodzakelijk dat de aard van het product dient te worden gewijzigd, aangezien de Koning dit criterium in zijn KB in tegenstelling tot het oorspronkelijk voorstel tot wijziging BS van 08.02.2007(farde IX stuk 4 dossier van DPT)niet heeft weerhouden en het criterium half of afgewerkt product weerhield.

De vergelijking van appellant met een computer en een draad gaat niet op, omdat de stroomkabel apart verkrijgbaar is in de winkel daar waar de 1200 onderdeeljes van kapjes, asjes niet afzonderlijk in de handel verkrijgbaar en verkoopbaar zijn.

Een werknemer bevoorraadt de tafel met wisarm en wisblad voor een bepaald merk. Een tweede persoon klikt wisarm en wisblad tot een wishendel na controle van de juiste samenstelling lakdikte, buigingsgraad over een houten mall en lakbeschadiging.

De derde persoon legt de aldus samengestelde wishendel in de klanteigen verpakking.

Deze activiteit wordt op basis van de klantspecifieke verpakking verkoopbaar en identificeerbaar (welk model voertuig voor welk wisserblad, zoniet is het onverkoopbaar en bestaat het niet als product).

Voor beide geldt dat de diverse onderdelen, zoals aangeleverd als zodanig niet bruikbaar of verkoopbaar zijn en dit alleen worden door de machinale of manuele behandelingen uitgevoerd door DPT.

Dit was overigens ook de bevinding van mevr. V van de directie toezicht sociale wetten.

De toegevoegde waarde is dat door de afstelling van de machines of door manuele handelingen er wel degelijk een meerwaarde ontstaan is dan deze van de afzonderlijke deeltjes.

De duurtijd voor het ineenklikken van wisarm en wisblad (1 seconde) is voor het PC 140 - in tegenstelling tot PC111 - niet relevant, evenmin als de opleidingsvereisten dan wel of er een afgewerkt of half afgewerkt product ontstaat.

Het gaat overigens niet over het samen verpakken van op elkaar afgestemde onderdelen zoals DCA in zijn advies van 30.01.2009 stelt, maar op basis van stuklijsten uitkiezen van onderdeeltjes om ze samen met een bepaald wisserblad te verpakken om een ruitenwisser te bekomen en te verkopen met identificatielabel op de verpakking voor welk voertuig het bestemd en verkoopbaar is. De Franstalige versie van het woord verpakken in het PC 140 is overigens duidelijker en ruimer, omdat deze spreekt over *conditionnement*, hetgeen betekent "*behoorlijk afwerken*", doch steeds met als voorwaarde dat dit geen halfafgewerkt of afgewerkt product wordt.

11. Bijgevolg kan deze ondernemingsactiviteit niet vallen onder het PC voor vervoer en logistiek. Inderdaad "*verpakkings*"activiteiten waarbij een afgewerkt of halfafgewerkt product ontstaat, zijn uitgesloten van het PC 140 en 226.

Het gaat evenmin, zoals de RSZ beweert, om hetzelfde product dat gewoon door de verpakkingsactiviteit van DPT hetzelfde product blijft, maar anders gepresenteerd, omdat de juiste onderdelen (kapjes, asjes enz.) voor de bijhorende wisserbladen dienen samengevoegd te worden tot een juist en dus nieuw geheel (machinaal) ofwel het met een bepaald merk overeenstemmend wisserblad in de overeenstemmende wisserarm dient gestoken waardoor een ander en dus nieuw product nl. een ruitenwisser ontstaat .

De redenering van de eerste rechter kan dan ook volledig worden overgenomen en wordt hier als herhaald beschouwd.

12. Het arrest van de 7de kamer van het arbeidshof Brussel behandelt behoudens de displays fundamenteel verschillende activiteiten, zodat dit arrest grotendeels niet relevant is. Wat betreft de displays, laatste activiteit in belangrijkheid zoals opgesomd

door mevr. V, is deze activiteit duidelijk een bijzaak, gelet op de omvang van de activiteit en de tewerkstelling, die de hoofdzaak volgt.

Dit geldt eveneens voor de activiteit van het aan elkaar lassen van voedselverpakkingen d.m.v. hoge of ultrasone frequentie, zoals door mevr. V. beschreven en waarbij de bijzaak de hoofdzaak volgt.

Het arbeidshof herneemt bijgevolg hier volledig de redenering van de eerste rechter wat betreft de uitsluiting van het PC 140 en 226 maar eveneens deze van het PC 116, 209, 136 en 221 .

Om deze redenen zijn de residuaire PC 100 en 218 bevoegd *in casu*.
Het hoger beroep is ontvankelijk, doch niet gegrond

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

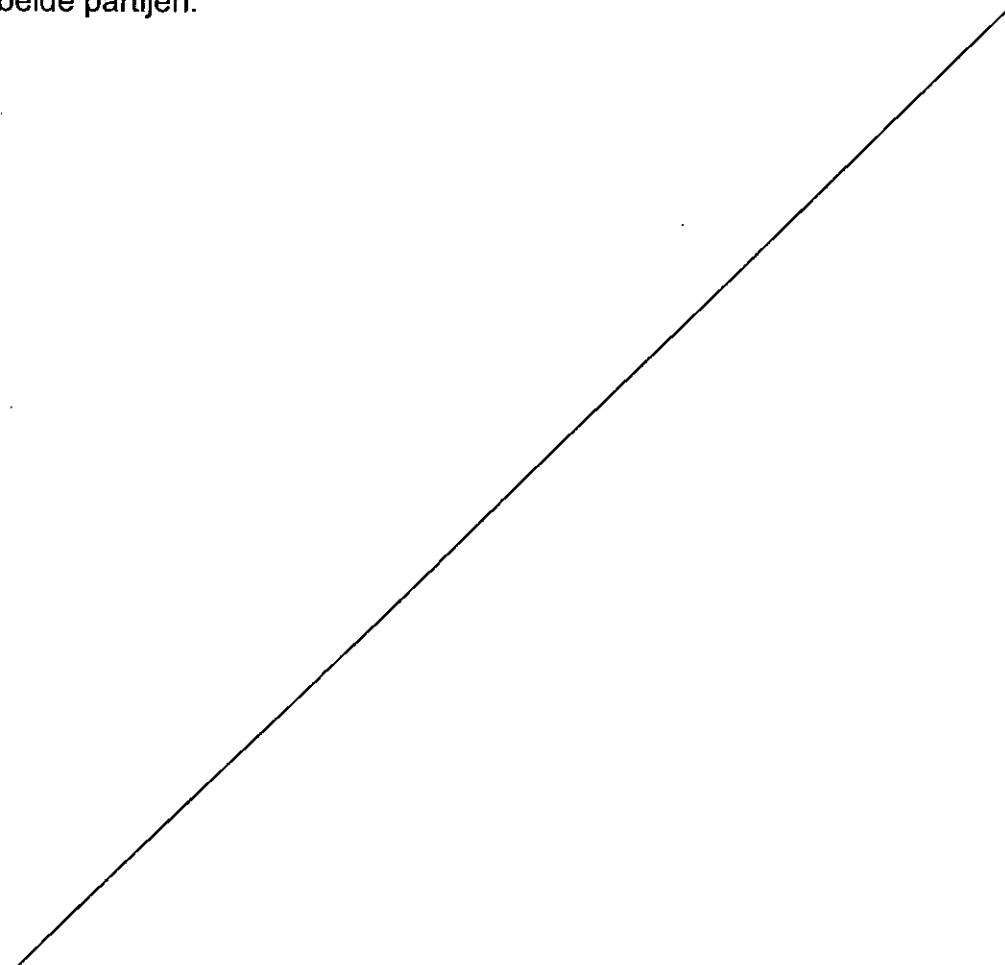
Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch niet gegrond

Bevestigt het bestreden vonnis in al zijn onderdelen.

Legt de kosten van het hoger beroep ten laste van appellant, begroot op 1320 euro voor beide partijen.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Beatrix CEULEMANS,
Ivo VAN DAMME,
Jean-Pierre VAN CONINGSLOO,
arbeider,

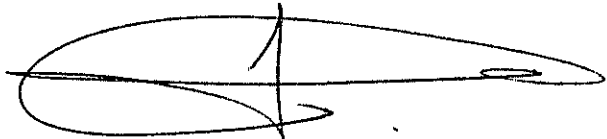
eerste voorzitter,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-

bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

griffier.

Sven VAN DER HOEVEN

Jean-Pierre VAN CONINGSLOO

Ivo VAN DAMME

Beatrix CEULEMANS

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 24 januari 2013 door:

Beatrix CEULEMANS, eerste voorzitter,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Sven VAN DER HOEVEN

Beatrix CEULEMANS

